

[Jørgen Peder Hansen.]

fremslå som straffeekspeditioner mod en lille gruppe mennesker, der netop er i en økonomisk situation, hvor læreforholdet som regel bliver yderst bekosteligt.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Jørgen Peder Hansen: Vi forstår vist alle, at der skal være retningslinjer som grundlag for enhver administration og som grundlag for at regulere forholdet mellem borgerne og administrationen. Jo klarere disse retningslinjer er, desto lettere bliver det at administrere forhold af forskellig karakter over for borgerne — det kan vi vist skrive under på alle sammen — men i vore forsøg på at opnå denne klarhed i udformningen af de administrative retningslinjer er det vigtigt at have for øje, at der ikke opstår åbenbare urimeligheder til ugunst for borgerne.

Dette mener jeg er tilfældet, hvor det drejer sig om statsstøtte til rejseudgifter til lærlinge, som er under oplæring uden for hjemstedet, når arbejdsdirektoratet med henvisning til udsendte retningslinjer for, hvorledes støtten opnås, afslår at yde støtte, fordi en ansøgning f. eks. er indsendt blot én dag for sent. Det kan forstås, at der måske ikke ydes støtte for den forløbne periode, hvis fristen overskrides, men at der heller ikke kan ydes rejsestøtte for en resterende periode på op til 3½ år, synes jeg er urimeligt.

I de udsendte retningslinjer tales der om, at man tilstræber principielt at ligestille sådanne unge, som på grund af deres bopæl har vanskeligheder med hensyn til at opnå læreplads, med andre lærlinge. Her er vitterligt behov for en smidiggørelse af de udsendte retningslinjer eller i hvert fald en smidigere administration af disse, og det er i håb om at opnå ministerens forståelse herfor, at jeg har stillet mit spørgsmål til ministeren.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Formålet med rejsestøtten er jo at yde hjælp til lærlinge til opnåelse af en læreplads, således at unge, der ikke på hjemstedet kan få en faglig uddannelse, bringes

i stand til at konkurrere om lærepladserne på lige fod med unge, der bor i nærheden af uddannelsesmulighederne.

Det er derfor en betingelse for ydelse af tilskud, at det offentlige arbejdsanvisningskontor skønner, at lærlingen ikke kan opnå en tilsvarende oplæring ved hjemstedet, og da det normalt kun er muligt at konstatere, om denne betingelse er opfyldt, i forbindelse med læreforholdets påbegyndelse, må afgørelse om ydelse af støtten principielt træffes på dette tidspunkt.

Man har imidlertid ikke ment at kunne udelukke, at ansøgning om ydelse af støtte kan indgives i hele prøvetiden, da læreforholdet i denne periode er af løsere karakter, idet begge parter kan opsiges læreforholdet uden angivelse af grund, således f. eks. også hvis lærlingen ikke opnår en ansøgt støtte til befordring.

Arbejdsdirektoratet, der administrerer støtteordningen, har derfor i de 8 år, ordningen har bestået, fulgt den praksis, at spørgsmålet om ydelse af tilskuddet blot skal være rejst inden prøvetidens udløb, det vil sige inden 6 måneder efter læreforholdets påbegyndelse.

Jeg skal tilføje netop med henblik på det, som hr. Jørgen Peder Hansen anførte i sin begrundelse for spørgsmålet, at der den 10. marts i år er udsendt en ændring til bekendtgørelsen om statstilskud til lærlinges rejse- og opholdsudgifter, hvor det meget stærkt og tydeligt præciseres, at ansøgninger om tilskud inden 6 måneder efter læreforholdets påbegyndelse skal indsendes til vedkommende offentlige arbejdsanvisningskontor. Det har ikke tidligere stået i bekendtgørelsen, nu står det der ganske tydeligt, og yderligere er der dertil føjet, at ydelse af statstilskud dog kan finde sted på grundlag af en ansøgning indsendt efter udløbet af den nævnte frist, såfremt der på et senere tidspunkt måtte indtræde væsentlige uforudselige ændringer med hensyn til forudsætningerne for oplæringen. Ansøgning om tilskud må i sådanne tilfælde indgives inden 6 måneder efter ændringens indtræden.

Jeg tror, at der med denne ændring til bekendtgørelsen er sket en smidiggørelse og sådan set også en tydeliggørelse; bestemmelsen om de 6 måneder har tidligere været